

Spodnje-štajerske novice.

Konjerejci pozor!

Danes v nedeljo dne 8. tega meseca ob 10 uri predpoldan bode govoril v gostilni „Stadt Wien“ (sedaj Kosär, preje Wojsk) v Ptuju strokovnjak o konjereji. Spored je sledeči:

1. Pozdrav navzočih.
2. Predavanja o ubrejitvi kobil.
3. Kako je treba ravnati z brejjimi kobilami.
4. Kako se naj pomaga kobilam, ko morajo povreči.
5. Kako je treba rediti žrebeta, da dobro in lepo rastejo.
6. Slučajnosti.

Govorilo se bode slovensko. Kmetje, vdeležite se tega zelo važnega predavanja. Sicer pa bodemo tudi mi o njem poročali, to seveda kolikor nam bode prostor dopuščal.

Sedmi vinski trg v Gradcu se bode vršil od 2. do 5. aprila t. l. v mestnih poslopih Keplerstrasse št. 114. Termin za javljenje vdeležbe je nastavljen na dne 10. marca. Vsi tisti, kateri imajo vino za prodati ali pa, ki se sploh pečajo z vino-rejo, so uljudno povabljeni, da se vdeležijo tega važnega vinskega trga. Red, po ka-

ga bo po kneževskem plačal in mu bo dobro pri njem. »Vaš predlog je poštenja vreden« rekel je vojak, ali jaz sem vajen na potovanje in hočem od tod oditi.

Vzel je svojo torbo, poslovil se od obeh in šel v neko kovačnico. Tukaj položil je torbo na nakovalo ter je rekel kovaču in njegovim pomagačem, naj močno po njej tolčejo. Ti pa so to storili iz vseh moči tako, da so začeli vragovi strašansko kričati in javkati ali brat Veseljaku prosil je kovače, naj le naprej nabijajo. Ko je krik umolknil, odvezal je torbo in videl, da je bilo osem vragov mrtvih, deveti pa je sedel v neki gubi in je bil se živ ter zletel iz torbe in izginil grdo se režaje.

Brat Veseljaku potoval je dalje in doživel mnogo čudnih zgodb, kdor bi bil zraven, vedel bi mnogo od tega pripovedovati. Ko je bil star, mislil je na svoj konec in šel k nekemu pobožnemu puščavniku, katerega so zavoljo pobožnosti zelo čislali. Rekel mu je: «Jaz sem življenja sit in moram gledati, da pridem v nebesa, kako bi do tega prišel?» Puščavnik je rekel: «Dva pota sta, eden je ozek in oster in pelje v nebo, drugi je širok in gladek in vodi v pekel, izvoli si prvega, ker on vodi skoz trpljenje v nebeško veselje.» Potem bi bil bedak, mislil je vojak, ako bi zapustil široko cesto in hodil po ozkem težavnem potu. Vstal je, šel dalje in živel kakor navadno, dokler ni prišel slednjič do črnih vrat, ki so bila peklenska vrata. Brat Veseljaku je potrkal in vratar je gledal, kdo hoče notri iti.

terem se bode vršil trg, kakor tudi list za javljenje se dobijo pri graškem mestnem komisarijatu, Raubergasse št. 11.

Petdesetkrat drug (Brautführer). Iz Oplota se nam poroča, da je obhajal priljubljen Kriebhaufer natakar na gostiji Ferdinanda Lipuša po domčer Strašnika prav zanimiv jubilejum. Bil je namreč taš petdesetokrat za druga (Brautführer). Zares lepo števa Bog daj veselemu Francelnu še obhajti v zdravju so stoterico!

Izpred porotnega sodišča v Mariboru. Dne tega meseca se pričnejo v Mariboru porotne oblo nave. In sicer bode sojen že tokrat med drugimi ži ropar in morilec Vaidinger. Še nobenkrat ni bčin toliko zločincev obdolženih umorov, kakor tokrat, l govarjati se bodejo morali po sledečem sporedu. m 9. Marija Missia radi detomora, 10. Janez Šegola radi težke telesne poškodbe in Franciska Krajnc radi ds mora. Dne 11. Ignac Pafko radi umora, 12. 13ce 14. Jože Šalamun tudi radi umora, dne 16. Fočir Golob radi uboja in Gera Bucnik, Liza Tomažičoje Peter Verhnak radi umora. Dne 17. se bode zagov je jal Janez Fras radi poskušenege zavrattnega um de in Martin Dokl radi težke telesne poškodbe. Mon to in ropar Vaidinger pride dne 18. t. m. na vram Pač žalostno znamenje časa v katerem živimo. l ž daj, da bi se tužna surovost med ljudstvom spreda nila v boljše, poštenejše življenje!

Grozen uboj v Pobrežah pri Mariboru. An m Bregant, kovač, je zabodel z ostro nabrušenje bajonetom 27letnega Sebastijana Leskovara, kateri šla pri železniški delavnici v Mariboru služboval. Bregalek in Leskovar sta bila na zadnji pust (fašenk) veka v krčmi občinskega predstojnika od Poberš, ker so bila plesna veselica. Že v tej krčmi sta se Breg in Leskovar sprla radi dekle, katero je imel Bregaw dnj

To je bil ravno deveti vrag, katerege je brat Veseljaku tako nasolil. Ta se je ustrašil, ko je videl svojega mučič pred vrati, jih zapahnil in zaklenil, potem je bežal nagyr Luciferu, glavarju vragov in je rekel trepetaje: »Zunaj sgi neki lopov, njega ne pustite notri, inachi bo želel, da pride pekel v njegovo torbo in bilo bi nam potem zlo. On me negdaj dal v njej presneto nabiti. Bratu Veseljaku se toraj takoj naznanilo, da v peklu ni za njega prostora, ide dalje.

V kratkem se je odločil in obrnil nazaj misleč, ako tukaj nočejo imeti, bom poskusil priti v nebo, ker v nek kraju moram ostati. Ko je prišel do nebeških vrat, potrka ponižno. Sv. Peter pogleda skoz okno in spoznal ga je Veseljaku takoj in si mislil, tukaj si našel znanca, tukaj sp bolje. Ali Peter je rekel: »Jaz mislim, da hočeš ti celo v nebo priti.

«Pusti me notri, brat prijatelj», prosil je vojak, v vender moram v nekem kraju ostati. Ko bi me bili hoteli peklu imeti, ne bi te nadlegoval». «Ne», odgovoril je Peter «tebe tukaj ne potrebujemo, ti notri ne prideš». «Ako me pustiš v nebo», rekel je brat Veseljaku, potem nočem nič od tebe znati, pa tudi ne tvoje torbe imeti.» «Pa jo daj se rekel je sveti Peter. Vojaku mu je dal torbo skoz ograjo, sveti apostelj jo je obesil na se. Sedaj pa je rekel brat Veseljaku: »Jaz želim, da pridem sam v svojo torbo.» Te bes izreksi, sedel je že v svoji torbi svetemu Petru na hrbtu in sveti Peter ga je moral, hoté ali nehoté v nebesih pust

istk
nes na mesto gospodinje na svoji domačiji. Bregant je bil na mladega in veselega Leskovara ljubosumen, in v tej razprtiji je vrgel Bregant svojega tekmeča iz stola na tla. Bregant je odslužil že pred leti 7 umolet težke ječe, ker je bil ubil svojo ženo. Omenjeni mačevečer je bil Bregant jako razburjen, a vendar se je akraposrečilo drugim gostom, da se je, ko je vrgel Leskovara na tla, zabranil daljni tepež v tej krčmi. Ob deveti uri zvečer je odšel Bregant iz krčme.

Kmalu za njim je šel tudi Leskovar. Kratak čas ne spozeje je priletela Bregantova dekla vsa preplašena brakov občinskemu predstojniku nazaj in je povedala, da i tudeži Leskovar mrtev pred hišo njenega gospodarja.

Občinski predstojnik in več drugih mož je šlo takoj t. Zati, kjer se je uboj vršil in zares so našli Leskovara. Drtam mrtvega. Ležal je še v tisti obleki in sicer v račenski, kakor jo je imel oblečeno na plesni veselici, detoves krvav. Na glavi je imel več ran, naravnost v 3. isrce pa je dobil sunek z ostrim nožem. Breganta je Franobčinski predstojnik takoj pustil prijeti, a Bregant žič isvojege nesrečnega dejstva — ni tajil. Povedal je, govarda je prišel Leskovar od veselice takoj za njim in imorje delal nemir pred kovačevim stanovanjem. Bregant se orilena to razljuti in odbeži v hram, pograbi tam težko kladivo vrst(hamer) in skoči tako oborožen proti Leskovaru ter ga uda-

Bori ž njim po glavi. Leskovar se je nato zgrudil na tla. Sedaj je pograbil Bregant ostro nabrušen bajonet in ga

je zasadi na tleh ležečemu (!) Leskovaru v prsa tako, antoda mu jih je s srcem vred predril. Leskovara so pustili enini njegovi ženski obleki tako dolgo ležati, dokler ni prišla komisija. Čudna, grozna podoba! Mož v ženski gnanobleki, mož, kateri je ravnokar zapustil veselico, leži večetukaj poln krvi, bled — mrtev. Breganta so odpeljali er jk sodnji v Maribor.

egan **Tat**, ki je vkral pri ptujskem trgovcu gospodu Slawitsch izobešeno perilo in katerega smo v našem zadnjem listu svarili, da bi prinesel vkradeno blago nazaj, sedi že pod ključem. Sicer ni možkega spola, učitelja pa je to kočarica Rozalija Krepša iz Vodolj (Sv. Lovrenc v Slov. Gor.) Pri preiskavi njene kočje je našla žandarmerija mnogo vkradjenega blaga večjoma od ptujskih trgovcev. Krepša je dobila 3 mesece zapora.

Požari. Dne 20. p. m. je zgorela viničarija Jakoba Drevenška v Gorcah pri Sv. Trojici v Halozah. Kako ogenj nastal, ni znano. Posestnik ima nad 1200 škode. Viničarju je zgorelo vso njegovo imetje. Ravno isti dan je zgorelo viničarsko poslopje hospice Lerchove iz Ptuja, ležeče v Janžovem vrhu. Škoda znese nad 1400 K. Tudi pri tem požaru je viničar ob svoje imetje. Krava in telica, ki so bile hlevu tik hiše ste zgoreli.

Svojega očiha je težko ranil. V Dragoviču stajajoč kočarski sin Jože Berlak je vrgel dne 26. m. svojega očiha J. Leiba, s katerim sta se bila prla, na tla in ga je suval z nogami, tako, da je svojega očiha s petami svojih čevljev na glavi težko ranil.

Svojega tovariša je smrti rešil. Kakor se poroča Ljutomera je šel pred kratkim učenec Jaušovec,

čepprav se mu je prepovedalo, na led Ščavnice. Led je bil tedaj sicer jako debel, a vendar je bil dobil vsled toplejega vremena več razpok. Naenkrat se vdere pod Jaušovcem led in on bi bil gotovo pod njim utonil, ako mu ne bi bil priskočil k pomoči njegov 13-letni tovariš in sošolec Dominik Irgolič, kateri mu je z lastno nevarnostjo rešil življenje.

Poročilo ptujskega sejma. Na ptujski sejem dne 4. tega meseca se je prignalo 102 konj, 882 glav goveje živine in 411 svinj. Prodavalo se je jako dobro. Prišlo je bilo tudi mnogo kupcev iz Nemškega. Prihodnji živinski in svinjski sejem se bode vršil dne 11. marca tega leta.

Vraga se bojijo. Na tovornem parniku „Vittoria“, kateri je dospel nedavno v nevjorsko luko, je našel kuhar Havkins malega kušarja. Ker pa je bil prepričan, da je kušar pravi vrag, so se nakladalci tovorov branili delati na parniku. Oni so bili mnenja, da je martinček strupen. Nato je pa vendar neki junaški delavec odšel na parnik in previdno usmrtil nedolžno živalico. Mornarji pa sedaj trdijo, da je na parniku še vse polno vragov, in da je kapitan še hujši nego vrag.

Dopisi.

Iz Črešnic, okraj Konjice. Župnik Ogrizek pa šola. Neverjetno, a vendar resnično je, kaj si župnik g. Franc Ogrizek ne podstopi vse tukajšni šoli in učitelju ukazavati in, ako se vse to po njegovej volji natanko ne izvrši, tedaj pa leti ena pritožba za drugo naravnost na deželni šolski svet, kajti vest mu očita, da bi se Gradec brez njegove tožbe predril. Zato pa se moram podpisani brez konca in kraja opravičevati, sedaj „v novič“ od mesca septembra 1902 pa do danes, dasitudi mu je č. g. dekan in kanonik vse to strogo osebno prepovedal. Ako pa to opravičenje do Ogrizeka nazaj pride, tedaj pa spet vse obrne in trdi na prižnici, da sem ga „jaz“ tožil na Gradec, na škofa in glavarstvo, dočim on besede čez me ne piše in ne govori! — Groza! Na vsako tožbo pa, naj si bo še toliko izmišljenega, neresničnega, prenapetega obsega, zahteva Ogrizek tudi podpise od kraj. šol. sveta, ki mu ta kot „sveto dolžnost“ tudi takoj ustreže. Bodi ljubemu Bogu potoženo! — Ker pa vse to pisarenje do sedaj ničesar ni zdalo, da bi me od tukaj odpravil, kar si že čez dve leti prizadeva in pridiguje, zato je dne 21. prosinca t. l. pri izpraševanju „kerščanskega nauka“ in delitvi spovednih listkov v mežnariji tudi vse očete mojih učencev navdušil in poučeval, naj se vsaki čez sledno reč, karkoli zoper mene ve, pritoži in podpiše, ker to bo brez vse dvombe zanesljivo in gotovo — vleklo in izdalo! No, vsi že kedaj zaradi šolskih zamud opominjani ali tudi kaznovani, so se v pritisku, naglici in nepremišljenosti misleč najti priložnost, se nad učiteljem maščevati, podpisali. Cerkovnik Jožef Guzej po domače mogočni Brušnjak pa, ki med dru-